

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1492/2025
03.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Богосављевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство одбране, Војна пошта 2079 Ниш, коју заступа Војно правобранилаштво - Одељење у Нишу, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3415/2024 од 24.12.2024. године, у седници одржаној 03.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3415/2024 од 24.12.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3415/2024 од 24.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3415/2024 од 24.12.2024. године потврђена је пресуда Основног суда у Нишу П1 3074/2023 од 09.07.2024. године у делу којим је тужена обавезана да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати на име претрпљених физичких болова износ од 150.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 90.000,00 динара, на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности износ од 140.000,00 динара и на име претрпљених душевних болова због наружености износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 09.07.2024. године до исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове поступка у укупном износу од 171.300,00 динара од чега износ од 136.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Против наведене правноснажне пресуде другостепеног суда тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и предложила да се о ревизији одлучи применом члана 404. ЗПП, у циљу разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и новог тумачења права.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/2011 ... 10/2023), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произлази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Ревизијом се одређено не указује на испуњење тих услова у овој правној ствари.

У овој правној ствари, правноснажном пресудом је одлучено о захтеву за накнаду нематеријалне штете као последице повреде на раду. Имајући у виду разлоге на којима је заснована побијана пресуда у примени материјалног права на утврђено чињенично стање, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији применом члана 404. став 1. ЗПП. У парницама ове врсте закључак о одговорности за штету и оцена о висини припадајуће накнаде по видовима настале нематеријалне штете, зависи од утврђених околности конкретног случаја. О висини накнада нематеријалне штете која се одређује применом критеријума прописаних у члану 200. став 2. Закона о облигационим односима и индивидуализује, не може бити потребе за уједначавањем судске праксе. У образложењима пресуда нижестепених судова донетих у овој правној ствари изнети су правни разлози на којима су засноване у одговарајућој примени материјалног права, тако да не постоји ни потреба за новим тумачењем права. У овом случају нема ни правних питања која су од општег интереса или у интересу равноправности грађана.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је у овој ствари поднета 14.07.2023. годние, а вредност предмета спора побијаног дела износи 430.000,00 динара.

С обзиром да вредност предмета спора не прелази меродвавну вредност за дозвољеност ревизије, Врховни суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић